

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecătorii Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, declarate de partea vătămată Lesnic Valentina și inculpatul

Chirnicinți Oleg XXXXXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în
s.XXXXXXX, r-nulXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.02.2016 - 16.12.2016;
2. Instanța de apel: 09.01.2017 - 11.05.2017;
3. Instanța de recurs: 27.07.2017 - 17.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Dondușeni din 16 decembrie 2016, Chirnicinți Oleg a fost recunoscut vinovat în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

Conform art.2 alin.(3), art.10 din Legea nr.210 din 29.07.2016, cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, procesul penal în privința lui Chirnicinți Oleg a fost încetat, acesta fiind absolvit de pedeapsa penală.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Lesnic Valentina a fost admisă în principiu, asupra cuantumului despăgubirilor urmând să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Chirnicinți Oleg, la 17 august 2015, ora 11.00, a intrat în biroul primarului com.Tîrnova, r-nul Dondușeni, în care se afla vice-primarul Lisnic Ion și consăteana sa Lesnic Valentina. În rezultatul unui conflict apărut între Chirnicinți Oleg și Lesnic Valentina în legătură cu faptul că ultima a început să filmeze cu telefonul mobil, iar la solicitarea acestuia de a înceta să-l filmeze Lesnic Valentina nu a reacționat, Chirnicinți Oleg i-a luat telefonul mobil din mână și a ieșit din biroul primarului îndreptându-se la lucrătorii de poliție, care își au sediul în aceeași clădire cu Primăria, cu intenția de a preda telefonul mobil lucrătorilor de poliție și nici cum de a-l sustrage deschis.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului O.Chirnicinți în baza art.287 alin.(1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul L.Craveț în numele părții vătămate și partea vătămată, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care O.Chirnicinți să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2)

Cod penal, cu încasarea prejudiciului material și moral, pe motiv că instanța a ajuns la concluzii eronate privind recalificarea acțiunilor inculpatului din jaf în huliganism; - părții vătămate i-a fost lezată onoarea și demnitatea, din aceste considerente urmează a fi admis integral prejudiciul moral cauzat; - instanța eronat a aplicat inculpatului prevederile legii privind amnistia, deoarece dânsul nu a recuperat prejudiciul cauzat; - inculpatul nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, astfel că nu și-a recunoscut vina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, au fost admise apelurile avocatului L.Craveț în numele părții vătămate și a părții vătămate V.Lesnic, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care O.Chirnicinîi a fost condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale. Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la O.Chirnicinîi în beneficiul lui V.Lesnic prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, iar în partea încasării prejudiciului material acțiunea civilă a fost respinsă. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

Instanța de apel, analizând probele administrate de prima instanță, a reținut că la examinarea cauzei respective s-a dat deplină eficiență prevederilor art.93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza multiaspectual, apreciind probele prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, just ajungând la concluzia privind prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, însă greșit a concluzionat de a înceta procesul penal în privința lui O.Chirnicinîi în baza Legii privind amnistia, cu liberarea inculpatului de răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că partea vătămată a înaintat acțiune civilă, aceasta nefiind admisă, din aceste considerente în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile Legii nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, deoarece conform art.10 alin.(1) lit.k), prevederile acestei Legi, iar instanța nu a verificat complet și obiectiv aplicabilitatea Legii privind amnistia în privința inculpatului.

Din aceste considerente, instanța de apel a casat parțial sentința primei instanțe și a pronunțat o hotărâre nouă, prin care lui O.Chirnicinîi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă, considerând dovedită vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

În același rând, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei urmează a ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care a comis pentru prima dată o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, care are la întreținere 2 copii minori și a considerat necesar de a aplica pedeapsa sub formă de amendă. Instanța de apel a considerat admisibil de a-i acorda, în limitele legii, o șansă inculpatului de a se reabilita față de societate pentru fapta comisă, considerând că pedeapsa își va atinge scopul de corectare și reeducare, și care este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, instanța de apel, reținând prevederile art.1398, 1423 Cod civil, coroborate cu dispozițiile art.219 Cod de procedură penală, a conchis de a o admite parțial, în partea încasării prejudiciului moral, încasând de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, concluzionând că această sumă este proporțională și reală faptelor comise, care compensează consecințele negative ale

prejudiciului suportat de către partea vătămată, ținând cont și de faptul că condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată.

Totodată, instanța de apel a respins acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, pe motiv că partea vătămată a indicat că i-a fost cauzat prejudiciu în sumă de 1700 lei - costul telefonului mobil și al cartelei sim, însă s-a constatat că aceste bunuri i-au fost restituite în natură, dânsa neavând careva obiecții la starea lor.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- partea vătămată V.Lesnic care, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu transmiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor temeiurilor invocate în cererea de apel; - instanța nemotivat a încasat de la inculpat prejudiciul moral doar în sumă de 3000 lei, acesta fiind unul mizer și neîntemeiat a respins încasarea prejudiciului material; - instanța neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art.187 alin.(2) în cele ale art.287 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i astfel o pedeapsa mai blândă; - inculpatul nu avea intenția de a transmite telefonul colaboratorului de poliție, acesta fiind la o persoană terță; - instanța i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece nu a audiat martorii solicitați și a CD-ul cu înregistrarea audio de pe telefonul ei privind evenimentele din 17.08.2015;

- inculpatul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei și pronunțarea unei hotărâri de încetare a procesului penal în baza Legii nr.210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, pe motiv că pe parcursul examinării cauzei partea vătămată nu a prezentat probe referitor la prejudiciul cauzat, solicitând costul telefonului care i-a fost restituit imediat; - dânsul a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, a achitat integral prejudiciul moral stabilit prin hotărârea judecătorească și este de acord ca în privința lui să fie aplicate prevederile Legii privind amnistia.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opiniile expuse în referințe de către procuror, inculpat, care au solicitat de a decide inadmisibilitatea recursului, și de partea vătămată, care și-a susținut recursul, Colegiul penal consideră că recursul declarat de către partea vătămată V.Lesnic urmează a fi respins, iar recursul declarat de inculpatul O.Chirnicinîi urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de partea vătămată V.Lesnic.

Potrivit textului recursului, partea vătămată a invocat ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care inculpatul a fost pus sub învinuire.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu reîncadrarea acțiunilor lui O.Chirnicinîi în baza art.287 alin.(1) din prevederile art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal, invocând că instanța nu a dat apreciere obiectivă probelor cauzei și circumstanțelor în care a avut loc fapta, deoarece inculpatul a sustras deschis telefonul și nu avea intenția să-l predea la poliție.

Astfel, de fapt, recurenta critică aprecierea necorespunzătoare a probelor administrate și circumstanțele cauzei de către ambele instanțe, care au dus la reîncadrarea greșită a acțiunilor inculpatului.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, potrivit art.101 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă prezentată de părți nu are o valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată.

De aici rezultă că, înfăptuirea justiției penale, cere ca judecătorul să nu se întemeieze în hotărârile sale pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să refectione realitatea obiectivă (fapta (le) supuse judecării).

Colegiul constată că atât prima instanță, cât și cea de apel, corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind reîncadrarea acțiunilor lui O.Chirnicinîi și întemeiat au concluzionat că acțiunile acestuia constituie elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, pe motiv că procurorul nu a adus probe verosimile în probarea intenției inculpatului de a sustragere în mod deschis telefonul mobil de la partea vătămată. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.187 Cod penal, la care face trimitere recurenta, se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, la calificare fiind obligatorie stabilirea scopului de cupiditate.

În speță, scopul de cupiditate nu a fost demonstrat, mai mult, în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel, inculpatul a recunoscut că a luat telefonul mobil de la partea vătămată pentru a opri înregistrarea video pe care aceasta o efectua și a preda telefonul în secția de poliție, care se află în același sediu cu Primăria.

Colegiul penal constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui O.Chirnicinîi în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind corectă.

Conform textelor sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția lui O.Chirnicinîi se dovedește prin cumulul de probe acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată, și anume prin declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor V.Șmeliov, D.Lisnic, A.Ionesii, I.Lisnic, V.Cebotari, precum și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 17.08.2015, de constatare din 01.09.2015 și raportul de expertiză medico-legală nr.3D din 12.01.2016, potrivit căruia părții vătămate i-a fost cauzată vătămare corporală neînsemnată, care sunt pertinente și concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială.

Prin urmare, argumentele recurente, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fiind prezente cele prevăzute la art.187 Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv celor redate mai sus.

Neîntemeiate sunt și argumentele părții vătămate referitor la faptul că i-a fost încălcat dreptul la apărare, că instanța nu a acceptat audierea martorilor solicitați și nu a audiat CD-ul cu înregistrările din 17.08.2015, deoarece, conform procesului-verbal al ședinței instanței de apel din 03.05.2017, partea vătămată a refuzat să fie reprezentată de avocatul L.Craveț, indicând că-și va apăra singură interesele (f.d.150 verso, v.2). Mai mult, pe parcursul cercetării judecătorești, partea vătămată nu a înaintat nici un demers privind audierea martorilor sau a CD-ului la care face referință în recurs (f.d.148-153, v.2).

Nu poate fi reținut nici dezacordul părții vătămate cu soluția instanței de apel în latura civilă, considerând că neîntemeiat nu a fost încasat prejudiciul material, iar ce ține de prejudiciul moral, s-a dispus încasarea unei sume derizorii.

La acest capitol Colegiul penal reține că, instanța de apel, soluționând chestiunea privind încasarea prejudiciului moral cauzat părții vătămate V.Lesnic, a ținut cont de prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, iar la determinarea cuantumului acestuia, a luat în considerație atât gravitatea cauzării suferințelor fizice și psihice părții vătămate, cât și date obiective care certifică acest fapt, și anume nivelul suportării suferințelor în urma vătămării corporale a acesteia, luându-se în considerație felul și gradul de vinovăție al inculpatului, consecințele survenite, starea familială și materială a părții vătămate și a inculpatului, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de recurs ține să enunțe că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Colegiul penal menționează că, deși este cert că partea vătămată a suferit anumite prejudicii morale, totuși cuantumul despăgubirii prejudiciului moral solicitat de către aceasta de la inculpat este excesiv de mare.

Astfel, Colegiul penal consideră că cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare de la inculpat în folosul părții vătămate în mărime de 3000 lei este unul echitabil, la determinarea căruia instanța de apel a reținut atât gravitatea suferințelor fizice și psihice ale părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, suma încasată fiind capabilă să remedieze suferințele suportate de partea vătămată, ținându-se cont și de faptul, că condamnarea inculpatului în sine constituie la fel, o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată.

Referitor la prejudiciul material, Colegiul penal menționează că instanța de apel just a respins acțiunea civilă în această parte, deoarece partea vătămată a indicat că i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 1700 lei - costul telefonului mobil și a cartelei sim, însă s-a constatat că aceste bunuri i-au fost restituite părții vătămate, ea neavând careva obiecții la starea lor, astfel că nu mai poate pretinde și la contravaloarea bunurilor.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurenta.

Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul O.Chirnicinîi.

Colegiul penal atestă că, inculpatul, invocând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, solicitând aplicarea în privința lui a prevederilor Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, în vigoare din 09.09.2016, indicând că a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și se căiește în cele comise, a achitat prejudiciul cauzat prin infracțiune, stabilit de instanța de apel, anexând la cererea sa bonul și confirmarea prin care se dovedește achitarea sumei de 3000 lei părții vătămate V.Lisnic, cât și cererea prin care solicită aplicarea amnistiei (f.d. 189-191, v.2).

Verificând legalitatea hotărârilor atacate pe baza materialelor cauzei, Colegiul penal consideră că vinovăția inculpatului O.Chirnicinîi în săvârșirea infracțiunii imputate este pe deplin stabilită, iar calificarea acțiunilor acestuia este corectă și corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie.

Conform art.(1) alin.(1) din Legea sus menționată, prevederile acestei Legi se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

Reieșind din prevederile art.2 alin.(1) din aceeași Lege, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei Legi pentru care Codul penal prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Iar potrivit alin.(2) din același articol, încetarea procesului penal conform alin.(1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate.

Din materialele cauzei se constată că, inculpatul prin înscris autentic a solicitat aplicarea amnistiei, menționând că a recunoscut vina, s-a căit de cele comise și a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, stabilit prin decizia Curții de Apel Bălți din 11.05.2017 (f.d.189, v.2).

Potrivit Recomandării nr.97 din 09.02.2017, cu privire la aplicarea prevederilor din Legea nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova de către instanțele judecătorești, orice instanță ordinară este în drept, în baza art.2 din Legea nr.210, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal în privința sa, în temeiul art.2 al Legii nr.210. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești.

Totodată, Colegiul penal atestă că, faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Instanța de recurs este în drept să aplice amnistierea inculpatului, dacă sunt prezentate probe că inculpatul a recuperat integral prejudiciul stabilit prin hotărârile instanțelor de fond, cu condiția că deliberând, instanța de recurs va ajunge la concluzia că instanțele ierarhic inferioare au determinat corect quantumul prejudiciului cauzat părții vătămate, Legea nr.210 fiind aplicabilă speței.

Conform materialelor cauzei, instanța de apel a stabilit quantumul prejudiciului moral, în sumă de 3000 lei, reeșind din prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, iar la determinarea quantumului acestuia, a luat în considerație atât gravitatea cauzării suferințelor fizice și psihice părții vătămate, cât și date obiective care certifică acest fapt, și anume nivelul suportării suferințelor în urma vătămării corporale neânsemnate a acesteia, luându-se în considerație felul și gradul de vinovăție al inculpatului, consecințele survenite, starea familială și materială a părții vătămate și a inculpatului, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Astfel, Colegiul penal consideră că quantumul prejudiciului moral dispus spre încasare de la inculpat în folosul părții vătămate în mărime de 3000 lei este unul echitabil, fiind capabilă să remedieze suferințele suportate de partea vătămată.

Inculpatul la recursul ordinar a anexat acte confirmative privind achitarea părții vătămate V.Lesnic a prejudiciului moral stabilit prin decizia instanței de apel, în sumă de 3000 lei, prin urmare, prejudiciul cauzat prin infracțiune a fost reparat de către inculpat. (f.d.189-191, v.2).

Reieșind din circumstanțele expuse supra, Colegiul lărgit consideră că inculpatul O.Chirnicinîi întrunește condițiile prevăzute la art.1 din Legea nr.210 din 29 iulie 2016, și în privința lui pot fi aplicate aceste dispoziții legale, procesul penal urmând a fi încetat în legătură cu intervenirea amnistiei, deoarece acesta a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul moral și a solicitat prin înscris autentic aplicarea amnistiei, în cauză fiind anexate acte confirmative privind recuperarea prejudiciului moral stabilit de instanța de judecată în beneficiul părții vătămate V.Lesnic în sumă de 3000 lei (f.d.189-191, v.2).

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.2) lit.b) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de lege.

Astfel, Colegiul penal conchide de a admite recursul ordinar declarat de inculpat, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și încetarea procesului penal în privința lui O.Chirnicinîi în baza art.287 alin.(1) Cod penal, în legătură cu amnistia.

Totodată, potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, recursul declarat de către partea vătămată V.Lisnic, urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.1), 2) lit.b) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către partea vătămată Lesnic Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, în cauza penală în privința lui Chirnicinîi Oleg.

Admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Chirnicinîi Oleg, casează parțial, în latura penală, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2017, în propria lui cauză penală.

Se aplică în privința lui Chirnicinîi Oleg prevederile art.2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova și se încetează procesul penal în privința acestuia, în baza art.287 alin.(1) Cod penal.

Celelalte dispoziții ale hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun